

186 budynków Spółdzielni w ciągu 60 lat!

W listopadzie 1957 roku w Pile utworzył się Komitet Organizacyjny Pilskiej Spółdzielni Mieszkaniowej. 27 listopada 1957 r. zwołane zostało Walne Zgromadzenie Założycielskie Członków Spółdzielni Mieszkaniowej, której nadano nazwę: Pilska Spółdzielnia Mieszkaniowa. Założycielskie dokumenty uchwalone na Walnym Zgromadzeniu podpisane było przez 26 założycieli Spółdzielni.

Siedziba nowoutworzonej Spółdzielni mieściła się przy Placu Staszica 10. W opracowanym planie budownictwa mieszkaniowego wielorodzinnego na lata 1958 – 1960 przyjęto budowę 6 bloków mieszkalnych na 108 mieszkań przy ulicach Świerczewskiego (dzisiaj Śródmiejska) i Ossolińskich. Mimo wielu kłopotów, związanych z koniecznością rozbiórki starych powojennych fundamentów, uzbrojeniem terenu, wystąpieniem wody podskórnej, potrzebą zmiany dokumentacji projektowej powstał pierwszy budynek mieszkalny. Został on przekazany do zamieszkania dla 50 rodzin 13 września 1959 roku. Na parterze budynku miejsce znalazły pierwsze lokale handlowe. Tam

też przez krótki okres czasu znajdowały się biura Spółdzielni Mieszkaniowej – początkowo zatrudniającej tylko trzy osoby. Byli to: Jerzy Trojnarowski – Przewodniczący Zarządu, Teresa Repczyńska – Starsza Księgowa, Hieronim Piotr – Inspektor nadzoru.

W 1960 roku oddano do użytku kolejne dwa budynki z 49 lokalami mieszkalnymi. W 1961 roku Spółdzielnia rozpoczęła prace przygotowawcze do budowy drugiego osiedla przy ulicy Bydgoskiej. Na koniec 1961 roku Spółdzielnia posiadała już cztery bloki mieszkalne o 132 mieszkaniach, w których zamieszkiwały 442 osoby, jedną kotłownię osiedlową, 21 lokali usługowo – handlowych i jedną restaurację. W 1962 roku przyjęto do eksploatacji kolejny budynek przy ulicy Świerczewskiego – Ossolińskich, do którego przeniesiono biura Spółdzielni, a także urządzono w nim pierwszą świetlicę spółdzielczą.

W 1963 roku oddano do użytku kolejny budynek mieszkalny z 18 lokalami mieszkalnymi z ogrzewaniem piecowym, które dopiero w 1977 roku zostało zastąpione centralnym ogrzewaniem. W 1966 roku zakończono budowę 6 budynków mieszkalnych z 193 mieszkaniem przy ul. Bydgoskiej. Walne Zgromadzenie Przedstawicieli Członków w dniu 15 czerwca 1967 r. zatwierdziło program rozwoju PSM, zakładający wybudowanie do roku 1980 – 5 tysięcy mieszkań, z tego 815 do roku 1970, a 3 tysiące w latach 1972 – 1975.

W 1967 roku PSM przejęła od wykonawcy pawilon handlowo – gastronomiczny przy ulicy Bydgoskiej. Z chwilą wybudowania kolejnych budynków mieszkalnych przy ulicy Buczka pojawiły się problemy zaopatrzenia tych zabudów w ciepło. Spowodowało to konieczność wydzierżawienia bardzo drogiej w eksploatacji kotłowni przy ul. Okrzei.

W latach 1966 – 1970 Spółdzielnia skupiała już 1904 członków. W tym okresie Spółdzielnia była zobowiązana do przekazania części mieszkań do dyspozycji Prezydium Miejskiej Rady Narodowej, pozostałe mieszkania otrzymywały osoby skierowane do Spółdzielni przez zakłady pracy. W 1970 roku najstarsze zasoby mieszkaniowe wymagały już coraz większych nakładów na remonty i konserwacje, szczególnie w zakresie prac instalacyjnych i pokrycia dachów. Spółdzielnia stanęła zatem przed faktem potrzeby utworzenia własnej grupy remontowo – konserwacyjnej.

W związku z przekroczeniem 50 tysięcy m² eksploatowanej powierzchni użytkowej, Spółdzielnia od 1 stycznia 1971 r. została zaliczona do trzeciej (najwyższej) kategorii spółdzielni. W związku z tym faktem Walne Zgromadzenie Przedstawicieli Członków 2 czerwca 1972 r. dokonało zmiany Statutu i przekształciło spółdzielnię w Pilską Spółdzielnię Mieszkaniową Lokatorsko – Własnościową, co stworzyło możliwości uzyskiwania mieszkań na warunkach własnościowych przez członków oczekujących na przydział mieszkania lub przekształcenia tytułu prawnego mieszkań już zamieszkałych przez członków Spółdzielni.

Szybki rozkwit Spółdzielni w latach 70. spowodował, że na koniec 1975 roku na ogólną liczbę 5446 członków, 2938 oczekiwało na mieszkanie spółdzielcze.

W latach 70. Spółdzielnia odkupiła od Przedsiębiorstwa „PoWoGAZ” budynki mieszkalny z 43 mieszkaniami. W 1974 roku oddano do użytku budynek mieszkalny, budowany pod patronatem organizacji młodzieżowej ZSMP z 60 mieszkaniami. W latach 1970-74 wybudowane zostały również cztery wieżowce przy Placu PPR (dzisiaj Plac Konstytucji), trzy budynki przy ul. Bieruta (dzisiaj – 11 Listopada) oraz budynek przy ul. 14 Lutego 12

Z chwilą utworzenia nowego podziału terytorialnego kraju i utworzenia Województwa Pilskiego Spółdzielnia weszła w skład Wojewódzkiej Spółdzielni Mieszkaniowej, która zrzeszała jeszcze siedem innych spółdzielni z terenu województwa. Wojewódzka Spółdzielnia Mieszkaniowa przejęła w swoje kompetencje usługi w zakresie prowadzenia gospodarki zasobami mieszkaniowymi, świadczenia usług remontowo – budowlanych i innych usług na rzecz mieszkańców, działalności społeczno-wychowawczej i księgowości.

W 1976 roku Spółdzielnia rozpoczęła budowę w technologii wielkopłytowej (budynek przy ul. Wawelskiej). W tym też roku powstał pierwszy budynek na osiedlu Górnym. W 1977 roku Zakład Budowlano-Remontowy WSM rozpoczął budowę domów jednorodzinnych na Osiedlu Górnym przy ul. Reja.

W 1977 roku oddano do użytku przy ul. Komuny Paryskiej Klub Ogniska TKKF „PIAST”, działający do dzisiaj przy PSM L – W. Spółdzielnia w 1978 roku na potrzeby własne przejęła od WSM Zakład Zieleni, a także powołała Zespół Konserwatorów sieci RTV „AZART”. Zespoły te były niezbędne ze względu na duży przyrost w tym czasie terenów zielonych, a także coraz więcej potrzeb w zakresie bieżącej konserwacji sieci rtv i anten zbiorczych, montowanych na budynkach Spółdzielni.

W tym samym roku rozpoczęta została budowa osiedla Górnego.

W 1978 roku Spółdzielnia przekazała do Wojewódzkiego Przedsiębiorstwa Energetyki Ciepłej spółdzielcze kotłownię osiedlowe przy ul. Bieruta, Towarowej i Kaczorskiej.

W 1978 roku uruchomiono przy ul. Ludowej – Osiedlowy Ośrodek Kultury PSM L – W. 1 stycznia 1979 roku, na bazie grupy remontowej, Spółdzielnia utworzyła własny Zakład Budowlano-Remontowy. W tym też okresie nastąpiła zasadnicza zmiana w technologii budowanych dla Spółdzielni budynków, zaczęto stosować coraz częściej technologię wielkopłytywą. Rozwój budownictwa metodami uprzemysłowionymi w tym czasie wiązał się z występowaniem wad technologicznych: przemarzanie i nieszczelność ścian. W 1981 roku wystąpiło przemarzanie ścian w 17 budynkach, korozja grzejników płytowych w 42 budynkach, korozja biologiczna „Lentexu” w 5 budynkach. Na usuwanie tych wad technologicznych Spółdzielnia zaciągnęła kredyt bankowy, którego spłata w całości została umorzona.

W latach 1982 – 83 dokonano ocieplenia lub uszczelnienia ścian w 29 budynkach, usuwając w ten sposób przecieki i przemarzania. Spółdzielnia z te-

go tytułu korzystała z dotacji z budżetu państwa, przeznaczonej na usuwanie wad technologicznych.

Z początkiem 1982 roku działalność gospodarczą rozpoczęła druga na terenie Pily Spółdzielnia Mieszkaniowa „JADWIŻYN”, która przejęła część członków oczekujących na mieszkania spółdzielcze.

Stan zasobów mieszkaniowych w Pile w latach 1950-1983 wzrósł o 12.177 mieszkań i wynosił na dzień 31 grudnia 1983 roku 17.253 mieszkania, natomiast spółdzielcze zasoby mieszkaniowe w tym dniu liczyły 6.225 mieszkań, z tego 5.906 należało do Pilskiej Spółdzielni Mieszkaniowej, a 300 mieszkań do SM „Jadwiżyn”.

Najlepsze lata pod względem liczby wybudowanych mieszkań to lata 1976 – 1979, w których to wybudowano 39,2% mieszkań spółdzielczych z całego okresu działania Spółdzielni. Wysoka dynamika wzrostu budownictwa spółdzielczego w Pile załamała się po roku 1982, po którym oddawano rocznie przeciętnie zaledwie ok. 100 mieszkań, a okres oczekiwania na mieszkanie wydłużył się do 15 lat.

W 2001 roku Zebranie Przedstawicieli Członków uchwaliło długofalowy program dociepleń i modernizacji budynków.

Od 1 stycznia 1999 roku, prezesem PSM L-W jest Lucjan Szutkowski, który wybrany został na to stanowisko w drodze konkursu. W tym samym roku utworzone zostały Rady Osiedli, które stały się ciałem doradczym zarówno dla Rady Nadzorczej, jak i Zarządu Spółdzielni.

W lutym 2007 roku Spółdzielnia uzyskała Certyfikat w zakresie zarządzania zasobami i prawo do używania znaku TUV.

Do 1980 roku wybudowano 94 budynki. Oznacza to, że 74,47 % ogółu mieszkańców Spółdzielni ma ponad 37 lat, a najstarsze mieszkania mają już 58 lat. Podczas ostatnich kilkunastu lat remontowano zasoby Spółdzielni: docieplono budynki, wymieniano okna, remontowano dachy oraz zmieniano otoczenie budynków, budując m.in. nowe parkingi, altany śmietnikowe i place zabaw. Wszystko to sprawiało, że Piła, również dzięki udziałowi Spółdzielni, stawała się miastem coraz ładniejszym i bardziej przyjaznym dla jego mieszkańców.

W 2011 roku ukończono budowę ostatniego bloku Spółdzielni – przy ulicy Kochanowskiego 11-13, Asnyka 9. Do użytku oddano 28 mieszkań i 28 miejsc parkingowych. Od tego czasu zaczęła się też systematyczna poprawa estetyki osiedli: budowa, bądź modernizacja placów zabaw i boisk osiedlowych. Ważnym tematem stała się także dbałość o tereny zielone i małą architekturę. Uregulowano również wiele spraw związanych z prawem własności gruntów, dzięki czemu udało się wygospodarować nowe miejsca parkingowe oraz uporządkować wiele ciągów komunikacyjnych: dróg osiedlowych i chodników. W ostatnich latach udało się także odnowić kilka pawilonów handlowych – tu warto wspomnieć o kapitalnym remoncie kompleksu handlowo-usługowego przy ulicy Ludowej („Błaszak”), Wawelskiej i Matwiejewa.

Do końca 2016 roku z 30 budynków (1879 mieszkań) zniknęły piecyki gazowe. Zastąpiła je ciepła woda podgrzewana w kotłowni. Wpłynęło to na poprawę bezpieczeństwa mieszkańców. Zastępowanie „junkersów” instalacją ciepłej wody użytkowej będzie kontynuowane w kolejnych latach. Myśląc o bezpieczeństwie mieszkańców, podjęto także decyzję o wymianie wind. W ciągu najbliższych 5 lat zostaną wymienione 54 windy.

Po niemal dekadzie przerwy, Zarząd Spółdzielni oraz Rada Nadzorcza podjęły decyzję o budowie nowego bloku spółdzielczego, który ma stanąć przy ulicy Mickiewicza. Blok ma być gotowy pod koniec 2018 roku. Zamieszkać ma w nim 50 rodzin.

Na koniec 2016 roku spółdzielnia liczyła 7 205 członków i posiadała 186 budynków, w których zamieszkiwały 13 584 osoby. Powierzchnia lokali mieszkalnych wynosiła 330 905 m², a całego terenu wchodzącego w skład zasobów PSM L-W – 581 403 m².

Z kartek historii Pilskiej Spółdzielni Mieszkaniowej Lokatorsko-Własnościowej w Pile

KOMITET ORGANIZACYJNY PILSKIEJ SPÓŁDZIELNI MIESZKANIOWEJ w dniu 15 listopada 1957 r. złożył do Prezydium Rady Narodowej wniosek w sprawie utworzenia spółdzielni mieszkaniowej typu lokatorskiego.

WALNE ZGROMADZENIE ZAŁOŻYCIELSKIE CZŁONKÓW odbyło się 27 listopada 1957 r. – pierwsze dokumenty były podpisane przez 26 osób, członków założycieli Spółdzielni.

PIERWSZY STATUT SPÓŁDZIELNI został uchwalony przez Walne Zgromadzenie w dniu 27 listopada 1957 r. – składał się z ośmiu punktów.

Pilska Spółdzielnia Mieszkaniowa postanowieniem Sądu Powiatowego w Trzciance z dnia 24 grudnia 1957 r. została wpisana do rejestru Spółdzielni pod numerem R. S. 212.

ZEBRANIE W TAJNYM GŁOSOWANIU WYBRAŁO PIERWSZE WŁADZE SPÓŁDZIELNI, Zarząd Spółdzielni wybrany na okres trzech lat stanowili: Jerzy TrojnarSKI – Prezes Zarządu, Benedykt Kloskowski – zastępca prezesa, Ryszard Nowak – sekretarz.

PIERWSZA, TYMCZASOWA SIEDZIBA WŁADZ SPÓŁDZIELNI, mieściła się w budynku Prezydium MRN przy pl. Stasica 10.

Uchwałą Zarządu Związku Spółdzielni Mieszkaniowych w Warszawie z 14 stycznia 1958 r. PSM stała się członkiem tego Związku.

Plan budownictwa mieszkaniowego wielorodzinnego na lata 1958-1960, przyjęty przez Zebranie Założycielskie, zakładał budowę 6 bloków mieszkalnych na 108 mieszkań przy ulicach Świerczewskiego (obecnie Śródmiejska) i Ossolińskich.

PIERWSZY SPÓŁDZIELNICY BLOK oddano do użytku w grudniu 1958 r. przy ulicy Świerczewskiego, zawierający 49 mieszkań oraz osiem lokali usługowych i handlowych.

Na początku swej działalności Pilska Spółdzielnia Mieszkaniowa miała spore kłopoty z naborem członków. Liczba planowanych mieszkań była większa od liczby osób oczekujących na mieszkania.

W 1960 roku zmieniony został Statut PSM, zgodnie z zaleceniem centralnych władz spółdzielczych. Zmiana polegała na przelaniu kompetencji Walnego Zgromadzenia na Radę Spółdzielni w zakresie powoływania i odwoływania członków Zarządu.

Norma przypadająca na 1 osobę zamieszkałą i uprawnioną do zamieszkania w domach PSM wynosiła 12 m² powierzchni mieszkalnej i była o 20% wyższa od normy zaludnienia wprowadzonej w Pile uchwałą MRN dla domów mieszkalnych nie będących własnością Spółdzielni.

Według ustawy Prawo lokalowe z 1959 r. obowiązywała też zasada, zgodnie z którą członek PSM mógł uzyskać przydział tylko jednego samodzielnego mieszkania.

W końcu 1960 r. Zarząd PSM administrował trzema budynkami mieszkalnymi. Spółdzielnia zatrudniała 3 pracowników umysłowych, w tym dwóch na pełnych etatach, jednego na pół etat, a w okresie grzewczym na ryczałcie 3 konserwatorów.

W listopadzie 1962 r. urządzono pierwszą w dziejach Spółdzielni świetlicę przy ul. Ossolińskich 8.

Doceniając znaczenie różnorodnej działalności świetlicy w grudniu 1963 r. Walne Zgromadzenie Członków PSM uchwaliło opodatkowanie się w wysokości 1 zł od mieszkania na cele kulturalno-oświatowe.

W marcu 1963 roku zmienił swoją siedzibę Zarząd PSM, przeprowadzając się z budynku przy ul. Świerczewskiego do budynku przy ul. Ossolińskich 8 w Pile.

Z uwagi na znaczny wzrost spółdzielczego gremium, od 1963 r. Walne Zgromadzenie Członków zastąpione zostało Zebraniem Przedstawicieli Członków.

W 1968 r. na przydział mieszkania trzeba było czekać już cztery lata. Przyczyną tego stanu rzeczy był brak mocy przerobowej pilskiego Przedsiębiorstwa Budowlanego.

W dniu 25 listopada 1970 r. Rada Nadzorcza Spółdzielni podjęła uchwałę o utworzeniu grupy remontowo-konserwacyjnej.

2 CZERWCA 1972 R. WALNE ZGROMADZENIE CZŁONKÓW DOKONAŁO ZMIANY STATUTU I PRZEKSZTAŁCIŁO SPÓŁDZIELNIĘ W PILSKĄ SPÓŁDZIELNIĘ MIESZKANIOWĄ LOKATORSKO-WŁASNOŚCIOWĄ, co stworzyło przesłanki do uzyskiwania mieszkań na warunkach własnościowych przez członków oczekujących na przydział mieszkania lub przekształcenia tytułu prawnego mieszkań lokatorskich.

Z dniem 1 stycznia 1974 r. utworzono Zakład Budowlano-Remontowy.

01 października 1975 r. została powołana Wojewódzka Spółdzielnia Mieszkaniowa w Pile, w skład której weszła PSM L-W. Liczba osób oczekujących na mieszkanie w stosunku do roku 1971 wzrosła dwukrotnie z 1364 do 2938 osób. WSM zrzeszała dziewięć spółdzielni: w Pile, Chodzieży, Czarnkowie, Trzciance, Wałczu, Wągrowcu, Wronkach, Wyrzysku i w Złotowie.

NAJBARDZIEJ POMYŚLNYM W DZIEJACH SPÓŁDZIELNI dla budownictwa mieszkaniowego był rok 1976. Oddano wówczas do użytku 14 budynków z 713 mieszkaniami.

W 1976 roku zainicjowano konkurs na najlepiej urządzoną klatkę schodową. Tytuł ten otrzymała mała klatka schodowa przy ul. 1 Maja 10.

W 1977 ROKU ROZPOCZĘTA ZOSTAŁA BUDOWA OSIEDLA GÓRNEGO.

Z dniem 1 października 1978 r. przekazano do Wojewódzkiego Przedsiębiorstwa Energetyki Ciepłej wszystkie kotłownie z wyjątkiem kotłowni przy ul. Ossolińskich.

W 1978 ROKU PREZESEM SPÓŁDZIELNI ZOSTAŁ HENRYK KAMIŃSKI, który od dwóch lat pełnił już funkcję członka Zarządu. Jego zastępcą, wiceprezesem do spraw technicznych, od 1979 roku był Edmund Berendt (na tym stanowisku pracował do 1998 r.).

W połowie 1979 roku Spółdzielnia administrowała 81 budynkami z 4634 mieszkaniami. W zasobach spółdzielczych mieszkało ponad 15 tys. osób.

W 1980 r. w domach spółdzielczych mieszkało blisko 18 tys. osób, a więc 1/3 mieszkańców Pily.

Uchwałą Rady Nadzorczej z dnia 16 listopada 1979 r. wprowadzono obowiązek sprzątanía klatek schodowych przez mieszkańców (ta forma przetrwała do końca 2006 r.)

W połowie 1981 r. Rada Nadzorcza Spółdzielni podjęła decyzję o uregulowaniu opłat czynszowych do wysokości rzeczywistych kosztów eksploatacji. Wcześniej opłaty czynszowe pozostawały na niezmiennym poziomie, tzn. na bazie kosztów ponoszonych w latach oddawania poszczególnych budynków do eksploatacji.

Z początkiem 1982 r. działalność rozpoczęła druga na terenie Pily Spółdzielnia typu lokatorsko-własnościowego – Spółdzielnia Mieszkaniowa „Jadwiżyn”, do której przeszła część członków oczekujących.

Kryzys gospodarczy, jaki ogarnął cały kraj w 1982 r., nie ominął spółdzielni mieszkaniowych. Biorąc pod uwagę tempo rozwoju budownictwa mieszkaniowego w Pile, okres oczekiwania na mieszkanie wydłużył się do 15 lat.

Z końcem 1988 r. znikła, zresztą malejąca już od kilku lat, dotacja budżetowa na częściowe pokrycie kosztów eksploatacji. Tym samym wzrosła stawka opłaty eksploatacyjnej za 1 m² powierzchni użytkowej mieszkania.

Od 1 lutego 1991 r. Administracja Osiedla Nr 2 na osiedlu Zamoście została podzielona i powstała Administracja Osiedla Nr 4, mająca swą siedzibę przy ul. Ludowej.

Od kwietnia 1992 roku rozliczenie kosztów wody, wywozu nieczystości stałych oraz opłat za korzystanie z dźwigów rozpoczęto naliczać na osobę, a nie jak dotychczas na 1 m² powierzchni użytkowej.

W 1992 roku, z inicjatywy mieszkańców, rozpoczęto montaż domofonów budynkach.

W związku z pełnym opomiarowaniem centralnego ogrzewania w 1998 r. został utworzony w Spółdzielni dział rozliczeń ciepła i wody.

ROK 1993 BYŁ PIERWSZYM W HISTORII PILSKIEJ SPÓŁDZIELNI MIESZKANIOWEJ, w której nie oddano do eksploatacji nowych mieszkań, a tylko zasiedlono te, których odbiór nastąpił w końcu roku poprzedniego.

Z DNIEM 1 STYCZNIA 1999 R. NA PREZESA PILSKIEJ SPÓŁDZIELNI MIESZKANIOWEJ ZOSTAŁ WYBRANY W DRODZE KONKURSU LUCJAN SZUTKOWSKI.

26 czerwca 1999 r. Zebranie Przedstawicieli Członków uchwaliło zmiany w statucie polegające na dodaniu do organów Spółdzielni Rad Osiedlowych z kompetencjami opiniodawczymi.

W DNIU 16 CZERWCA 2001 R. ZEBRANIE PRZEDSTAWICIELI CZŁONKÓW ZATWIERDZIŁO „PROGRAM TERMOMODERNIZACJI BUDYNKÓW MIESZKALNYCH NA LATA 2001 – 2010”. Program zakładał w okresie dziesięciu lat docieplenie 90 budynków wielorodzinnych, w tym 25 budynków wysokich.

15 czerwca 2002 r. Zebranie Przedstawicieli Członków podjęło uchwałę w sprawie powszechnego opomiarowania wody w lokalach mieszkalnych i użytkowych i przyjęcia na stan ewidencyjny Spółdzielni wodomierzy zainstalowanych w lokalach.

14 STYCZNIA 2004 R. W KANCELARII NOTARIALNEJ ZOSTAŁY PODPISANE PIERWSZE AKTY NOTARIALNE – umowy ustanowienia odrębnej własności lokali i przeniesieniu własności lokali.

W 2004 r. odbył się pierwszy Spółdzielczy Rajd Rowerowy.

W 2004 R. ROZSZERZONO PROGRAM TERMOMODERNIZACJI O 10 BUDYNKÓW, W TYM O 1 WIEŻOWIEC.

11 czerwca 2005 r. Zebranie Przedstawicieli Członków wyraziło opinię na temat ubiegania się przez Spółdzielnię o zmianę gruntów pod zabudo-

wę mieszkalną, będących w wieczystym użytkowaniu i przekształcenia prawa do gruntów we własność. Proces przekształcania prawa wieczystego użytkowania do gruntów w prawo własności odbywał się w latach 2006-2012.

W 2006 r., DLA ZWIĘKSZENIA DOKŁADNOŚCI POMIARU CIEPŁA dostarczanego do lokali spółdzielczych, Zebranie Przedstawicieli Członków Spółdzielni podjęło uchwałę w sprawie wymiany podzielników wyparkowych na elektroniczne. Wymiany podzielników Spółdzielnia dokonała w 2007 r.

Po blisko 30 latach zostały zmienione zasady sprzątania klatek schodowych. Zebranie Przedstawicieli Członków w czerwcu 2006 r. podjęło uchwałę w sprawie ustalenia obowiązku utrzymania przez Spółdzielnię czystości w pomieszczeniach ogólnego użytku budynków mieszkalnych.

POD KONIEC 2006 R. ZOSTAŁ UTWORZONY W SPÓŁDZIELNI DZIAŁ WINDYKACJI.

Z dniem 1 stycznia 2007 r. Zakład Budowlano-Remontowy został przekształcony w Zakład Usług Budowlanych Sp. z o.o.

OD 2 LUTEGO 2007 R. PILSKA SPÓŁDZIELNIA MIESZKANIOWA LOKATORSKO-WŁASNOŚCIOWA W PILE UZYSKAŁA CERTYFIKAT W ZAKRESIE ZARZĄDZANIA ZASOBAMI I PRAWA DO ZNAKU JAKOŚCI TUV.

W 2007 r. została znowelizowana ustawa o spółdzielniach mieszkaniowych z 15 grudnia 2000 r. Wprowadziła ona obowiązek prowadzenia i rozliczania odrębnie dla każdej nieruchomości ewidencji przychodów i kosztów eksploatacji i utrzymania mienia oraz odrębnie dla każdej nieruchomości ewidencji wpływów i wydatków z funduszu remontowego.

NA POCZĄTKU 2009 R. ZAKOŃCZONA ZOSTAŁA REALIZACJA „PROGRAMU TERMOMODERNIZACJI BUDYNKÓW MIESZKALNYCH NA LATACH 2001 – 2010”, uchwalonego przez Zebranie Przedstawicieli Członków w dniu 16 czerwca 2001 r.

W 2010 ROKU ZAKOŃCZONO BUDOWĘ OSTATNIEGO BLOKU przy ul. Kochanowskiego 11-13, Asnyka 9 z 28 mieszkaniami i 28 miejscami postojowymi w garażu podziemnym. Budynek ten wyposażony jest w windy i w pełni przystosowany dla osób niepełnosprawnych.

TRZYKROTNE PRYZNANIE – ZA 2010, 2011 I 2012 ROK PRESTIŻOWEJ NAGRODY GAZELE BIZNESU dla najdynamiczniej rozwijających się małych i średnich firm, w corocznym rankingu sporządzanym przez dziennik „Puls Biznesu”.

Pod koniec 2011 r. zamontowano pierwsze wodomierze pojemnościowe z odczytem radiowym.

W 2011 R. ROZPOCZĘTO BUDOWĘ „NOWYCH” PLACÓW ZABAW. Jako pierwsze oddano do użytku place zabaw przy ul. Śródmiejskiej 2-10 – Ossolińskich 1-5 oraz przy ul. Łowieckiej 4-12.

W 2012 R. ROZPOCZĘTO REALIZACJĘ PROGRAMU LIKWIDACJI GAZOWYCH PODGRZEWACZY WODY Z JEDNOCZESNĄ BUDOWĄ WEWNĘTRZNEJ INSTALACJI CIEPŁEJ WODY UŻYTKOWEJ Z MEC.

W 2013 r. wybudowana została pierwsza ścieżka sportowa typu fitness przy ul. Śniadeckich 15-19.

W 2016 r. zakończono wymianę wodomierzy pojemnościowych na wodomierze z odczytem radiowym.

OD 1 STYCZNIA 2017 R. ZGODNIE Z UCHWAŁĄ NR 28/2016 Z DNIA 4 LIPCA 2016 R. RADY NADZORCZEJ SPÓŁDZIELNI NASTĄPIŁO POŁĄCZENIE ADMINISTRACJI OSIEDLA NR 2 I NR 4. W ten sposób utworzono jedną administrację o nazwie Administracja Osiedla Nr 2 z siedzibą przy ul. Ludowej 1 E. Jednocześnie nastąpiło połączenie Zespołu Konserwatorów Nr 2 i Nr 4 i utworzono jeden Zespół Konserwatorów Nr 2 z siedzibą przy ulicy Ludowej 1E.

W marcu 2017 r. rozpoczęto wymianę podzielników na elektroniczne z odczytem radiowym.

W 2017 R. ROZPOCZĘTO WYMIANĘ DŹWIGÓW OSOBOWYCH W BUDYNKACH MIESZKALNYCH. Zaplanowano wymianę 54 szt. dźwigów w latach 2017-2021. Jako pierwsze wymienione zostały w kwietniu 2014 r. dźwigi w budynkach przy Śniadeckich 15 a oraz Dąbrowskiego 3.

WALNE ZGROMADZENIE, KTÓRE ODBYŁO SIĘ W OŚMIU CZĘŚCIACH W DNIACH 8-18 MAJA 2017 R.. WYBRAŁO NOWĄ RADĘ NADZORCZĄ.

Przewodniczącym nowo wybranej Rady został Przemysław Pawlikowski, jego zastępcą Ryszard Sprenger. a sekretarzem Dorota Mijalska.

PO SIEDMIU LATACH WZNOWIONO INWESTYCJE BUDOWLANE. W lipcu 2017 r. rozpoczęto budowę budynku mieszkalnego przy ul. Mickiewicza, z 49 mieszkaniami i miejscami postojowymi w garażu podziemnym.

POD KONIEC LIPCA 2017 R. ZACZEŁY OBOWIĄZYWAĆ OGŁOSZONE W DZIENNIKU URZĘDOWYM WOJEWÓDZTWA WIELKOPOLSKIEGO UCHWAŁY RADY MIASTA PIŁY DOTYCZĄCE ZMIANY NAZW ULIC, które są konsekwencją wiążących przepisów tzw. ustawy dekomunizacyjnej. I tak w zasobach spółdzielczych zmieniono: ul. Bohaterów Stalingradu na ul. Spacerową, ul. Buczka na ul. Staromiejską, ul. Walki Młodych na ul. Młodych, ul. Matwiejewa na ul. Medyczną.

W II półroczu 2017 r. przystąpiono do budowy indywidualnych przyłączy wodociągowych do poszczególnych budynków przy ul. Śniadeckich i al. Powstańców Wlkp., z jednoczesnym montażem zestawów hydroforowych w budynkach wysokich. Tym samym zostanie wyłączona z eksploatacji hydrofornia osiedlowa przy ul. Śniadeckich zasilająca te budynki.

9 WRZEŚNIU 2017 R. WESZŁA W ŻYCIE NOWELIZACJA USTAWY Z 15 GRUDNIA 2000 R. O SPÓŁDZIELNIACH MIESZKANIOWYCH, która między innymi wprowadziła obowiązek prowadzenia ewidencji i rozliczania wpływów i wydatków funduszu remontowego na poszczególne nieruchomości. Ponadto zmieniono zasady nabywania członkostwa w Spółdzielni (brak obowiązku składania deklaracji członkowskiej i wnoszenia wpisowego).